

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 1. Innocentii XI. Pontificis responsum ad Parisiensem Cleri Gallicani
Coventum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Jacobus II. Angliæ Rex a Calvinistis solio deiectus.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CCIX.

INNOCENT. XI. PONTIF. MAXIM.
LEOPOLDUS I. ROM. IMP.

§. I.

*Innocentii Pontificis responsum ad Pa-
risiensem Cleri Gallicani Con-
ventum.*

Sæc. XVII.
A. C. 1682.

Receptis ex Francia literis, Innocen-
tius Papa indignissime ferens, quod
Franciæ Præsules Parisiis in co-
mitiis congregati in causa universam
Hist. Eccles. Tom. LXV.

*Abregé
chron. de
l'Hist. Eccl.
t. 3. p. 483.*

A Ec-

Sæc. XVII. Ecclesiam concernente, atque apud Se-
 A. C. 1682. dis Apostolicæ Tribunal pendente judi-
 cium ferendi auctoritatem sibi arrogaf-
 sent, cuncta circa Regaliæ controver-
 siam ab eis decisa, atque Regi asserta,
 & indulta veluti irrita nullaque decla-
 ravit, die undecima Aprilis dato ad eos
 sequenti diplomate Apostolico:

„Paternæ charitati, qua charissi-
 „mum in Christo filium nostrum Ludo-
 „vicum Regem christianissimum, & Ec-
 „clesias vestras, vos ipsos, & univer-
 „sum illud Regnum amplectimur, per-
 „molestum accidit, ac sane acerbum,
 „cognoscere ex vestris literis die tertia
 „Februarii ad nos datis Episcopos, Cle-
 „rumque Galliæ, qui corona olim, &
 „gaudium erant Apostolicæ Sedis, ita
 „se erga illam in præsens gerere, ut co-
 „gamur multis cum lacrimis usurpare
 „propheticum illud: Filii matris meæ
 „pugnauerunt adversum me. Quamquam
 „adversum vos ipsos potius pugnetis,
 „dum nobis in ea causa resistitis, in qua
 „Vestrarum Ecclesiarum Salus, ac li-
 „bertas agitur, & in qua Nos pro vi-
 „ribus, & dignitate Episcopali in isto
 „Regno tuenda, ab aliquibus Ordinis
 „vestri piis, ac fortibus Viris appellati
 „absque mora surreximus, & jam pri-
 „dem in gradu stamus, nullas privatas
 „nostras rationes secuti, sed debitæ
 „Ec-

Sæc. XVII.
A. C. 1682.

„Ecclesiis omnibus sollicitudini, & in-
 „tino amori erga vos Nostro satisfacturi.
 „Nihil sane lætum, vestrisque nomini-
 „bus dignum eas literas continere, in
 „ipso earum limine intelleximus, nam
 „præter ea, quæ de norma in comitiis
 „convocandis, peragendisque servata
 „asserebantur, animadvertimus, eas
 „ordiri a metu vestro, quo suasore nun-
 „quam Sacerdotes Dei esse solent, &
 „in ardua & excelsa pro Religione, &
 „Ecclesiastica libertate, vel aggredien-
 „do fortes, vel perficiendo constantes.
 „Quem quidem metum falso judicatis
 „posse vos in sinum Nostrum effundere;
 „in sinu enim nostro hospitari perpetuo
 „debet Charitas Christi, quæ foras mit-
 „tit, & longe arcet a se timorem. Qua
 „charitate erga vos, Regnumque Gal-
 „liæ paternum cor Nostrum flagret,
 „multis jam, magnisque experimentis
 „cognosci potuit, quæ *his referre*, non
 „est necesse: Si quid est autem, in quo
 „bene merita de vobis sit charitas no-
 „stra, id esse imprimis putamus, hoc
 „ipsum Regaliæ negotium, ex quo si
 „res serio perpendatur, omnis ordinis
 „vestri dignitas, atque autoritas pen-
 „det. *Timuistis ergo, ubi non erat timor:*
 „id unum timendum vobis erat, ne a-
 „pud Deum, hominesque redargui rite
 „possentis, loco atque honori vestro, &
 „Pasto-

Sæc. XVII. „Pastoralis officii debito defuisse: me-
 A. C. 1682. „moria vobis repetenda erant, quæ
 „antiqui illi Sanctissimi Præfules, quos
 „quamplurimi postea qualibet a tate
 „sunt imitati, Episcopalis constantiæ,
 „ac fortitudinis exempla in hujusmodi
 „casibus ad vestram eruditionem edi-
 „derunt. Intuendæ imagines Præde-
 „cessorum vestrorum, non solum, qui
 „Patrum, sed qui nostra quoque me-
 „moria floruerunt, & qui Ivonis Car-
 „notensis dicta laudatis, debuistis etiam
 „facta, cum res posceret, imitari. No-
 „stis, quantum is fecerit, passusque sit
 „in turbulenta illa, & periculosa con-
 „tentione inter Urbanum Pontificem,
 „& Philippum Regem, muneris sui esse
 „arbitrans, contra Regiam indignatio-
 „nem stare, bonis spoliari, carceres &
 „exilia perferre, deserentibus aliis caus-
 „sam meliorem. Officii vestri erat Se-
 „dis Apostolicæ auctoritati vos adjun-
 „gere, & Pastoralis pectore, humilitate
 „Sacerdotali causam Ecclesiarum ve-
 „strarum apud Regem agere, ejus con-
 „scientiam de tota re instruendo, etiam
 „cum periculo Regium in vos animum
 „irritandi, ut possent impolterum sine
 „rubore in quotidiana Psalmodia Deum
 „alloquentes Davidica verba proferre:
 „loquebar de testimoniis tuis in conspectu
 „Regum, & non confundebam. Quanto
 „ma-

„magis id vobis faciendum fuit, tam Sæc. XVII.
 „perspecta & explorata optimi Principis A. C. 1682.
 „iustitia & pietate, quam singulari pie-
 „tate Episcopus audire, Ecclesiis fa-
 „vere, & Episcopalem potestatem in-
 „temeratam velle, vos ipsi scribitis, &
 „Nos magna cum voluptate legimus in
 „vestris literis. Non dubitamus, si ste-
 „tissetis coram Rege pro causæ tam
 „iustæ defensione, neque defutura vo-
 „bis verba, quæ loqueremini, neque
 „Regi cor docile, quo vestris annueret
 „postulatis. Nunc, cum muneris ve-
 „stri, & Regiæ æquitatis quodammodo
 „obliti in tanti momenti negotio silen-
 „tium tenueritis, non videmus, quo
 „probabili fundamento significetis, vos
 „ad ita agendum adductos, & quod in
 „controversia victi sitis, quod causa ce-
 „cideritis. Quomodo cecidit, qui non
 „stetit? equis vestrum tam gravem,
 „tam iustam causam, tam sacrosanctam
 „curavit apud Regem? cum tamen Præ-
 „decessores vestri in simili periculo con-
 „stituti, non semel apud superiores
 „Galliæ Reges, imo apud hunc ipsum
 „libera voce defenderint, victoresque
 „a Regio conspectu decesserint, relatis
 „etiam ab æquissimo Rege præmiis pa-
 „storalis Officii strenue impleti? Equis
 „vestrum in arenam descendit, ut op-
 „poneret murum pro domo Israel? quis

Sæc. XVII. „ausus est invidiæ se offerre? quis vel
 A. C. 1682. „vocem unam emisit memorem pristinae
 „libertatis? clamaverunt interim, sicut
 „scribitis, & quidem in mala causa pro
 „Regio jure clamaverunt Regis Admi-
 „nistri, cum vos in optima pro Christi
 „honore sileretis. Neque illa solidiora,
 „quod reddituri nobis rationem, seu
 „verius excusationem allaturi, rerum
 „in hujusmodi comitiis per vos actarum
 „exaggeratis periculum, ne Sacerdo-
 „tium & Imperium inter se collidantur,
 „& mala, quæ exinde in Ecclesiam, &
 „in Rempublicam consequi possent, pro-
 „inde existimasse vos ad officium ve-
 „strum pertinere, aliquam inire ratio-
 „nem tollendi de medio gliscentis dis-
 „fidii, nullam vero apparuisse commo-
 „diorem remedio a Patribus judicato,
 „utili condescensione Canones tempe-
 „randi pro temporum necessitate, ubi
 „neque fidei veritas, neque morum ho-
 „nestas periclitetur. Deberi ab ordine
 „vestro, deberi a Gallicana, imo ab uni-
 „versa Ecclesia plurimum Regi, tam
 „præclare de Catholica Religione me-
 „rito, & indies magis mereri cupienti,
 „propterea vos jure vestro decedentes,
 „illud in Regem contulisse. Omittimus
 „hic commemorare, quæ significatis
 „de appellato a vobis sæculari Magist-
 „ratu, a quo victi decesseritis; cupimus
 „enim

„enim ejus facti memoriam aboleri, & Sæc. XVII.
 „volumus ea Vos verba a literis vestris A. C. 1682.
 „expungere, ne in actis Cleri Gallicani
 „resideant ad dedecus vestri nominis
 „sempiternum. Quæ de Innocentio III.
 „Benedicto XII. Bonifacio VIII. in ve-
 „stram defensionem adducitis, non de-
 „fuere, qui doctis literis ostenderint,
 „quam frivola, atque extranea sint
 „caussæ, & magis notum est, quam ut
 „opus sit commemorare, quo Zelo, qua
 „constantia eximii illi Pontifices Eccle-
 „siæ libertatem defenderint adversus
 „sæculares potestates, tantum abest,
 „ut exempla eorum possint errori vestro
 „suffragari. Ceterum ultro admitti-
 „mus, & laudamus consilium relaxandi
 „Canonum disciplinam pro temporum
 „necessitate, ubi fieri id possit sine fidei
 „& morum dispendio, imo addimus cum
 „D. Augustino, toleranda aliquando pro
 „bono unitatis, quæ pro bono æquita-
 „tis odio habenda sunt, neque eradi-
 „canda Zizania, ubi periculum sit, ne
 „simul etiam triticum eradicetur. Id
 „ita tamen accipi oportet, ut in aliquo
 „tantum peculiari casu, & ad tempus,
 „& ubi necessitas urget, licitum sit, sic-
 „uti factum est ab Ecclesia, cum Aria-
 „nos & Donatistas Episcopos ejurato
 „errore suis Ecclesiis restituit, ut popu-
 „los, qui secuti eos fuerant, in officio

Sæc. XVII., continerent. Aliud est, ubi disciplina
A. C. 1682 „Ecclesiæ per universi amplissimi Regni
 „ambitum sine temporis termino, &
 „manifesto periculo, ne exemplum la-
 „tius manet, labefactatur, imo everti-
 „tur ipsius disciplinæ, & Hierarchiæ
 „Ecclesiasticæ fundamentum, sicut e-
 „venire necesse esset, si quæ a Rege
 „Christianissimo in negotio Regaliæ nu-
 „per acta sunt, conniventibus, imo e-
 „tiam consentientibus vobis, contra no-
 „tam jam vobis in eam rem mentem
 „nostram, & contra ipsam jurisjurandi
 „religionem, qua vos Deo, Romanæ
 „Ecclesiæ, vestrisque Ecclesiis obstrin-
 „xistis, cum Episcopali charactere im-
 „bueremini, hæc executioni mandari,
 „& malum invalescere diutius differen-
 „do permetteretur, ac non ea nos pro
 „tradita divinitus humilitati nostræ su-
 „prema in universam Ecclesiam pote-
 „state solemniter, Prædecessorum
 „nostrorum vestigiis inhærentes, im-
 „probaremus. Cum præsertim per ab-
 „usum Regaliæ non modo everti disci-
 „plinam Ecclesiæ res ipsa doceat, sed
 „etiam fidei ipsius integritatem in di-
 „scrimen vocari facile intelligamus ex
 „ipsis Rectorum Decretorum verbis,
 „quæ jus conferendi beneficia Regi ven-
 „dicant, non tanquam profluens ex ali-
 „qua Ecclesiæ concessione, sed tanquam
 „in-

„ingentum Regiæ Coronæ. Illam vero Sæc. XVII.
 „partem literarum vestrarum non sine A. C. 1682.
 „animi horrore legere potuimus, in qua
 „dicitur, vos jure vestro decedentes, il-
 „lud in Regem contulisse, quasi Eccle-
 „siarum, quæ curæ vestræ creditæ sunt,
 „essetis arbitri, non custodes, & quasi
 „Ecclesiæ ipsæ, & spiritualia earum
 „jura possent sub potestatis sæcularis ju-
 „rum mitti ab Episcopis, qui se pro ea-
 „rum libertate in servitutem dare de-
 „berent. Vos sane ipsi hanc veritatem
 „agnoscitis, & confessi estis, dum alibi
 „pronuntiastis jus Regaliæ servitutem
 „quandam esse, quæ in ea præsertim,
 „quæ spectant beneficiorum collatio-
 „nem, imponi non potest, nisi Ecclesia
 „concedente, vel saltem consentiente.
 „Quo jure vos ergo illud in Regem con-
 „tulistis? cum sacri Canones distrahi
 „vetent jura Ecclesiarum, quomodo
 „vos distrahere in animum induxistis,
 „quasi eorundem Canonum auctoritati
 „derogare liceat vobis? Revocate in
 „memoriam, quæ inclitus ille Clareval-
 „lensis Abbas, non Gallicanæ modo,
 „sed universali Ecclesiæ lumen a vobis
 „jure merito nuncupatus, Eugenium
 „Pontificem officii sui admonens, reli-
 „quit scripta præclare; meminisset se
 „esse, cui claves traditæ, cui oves cre-
 „ditæ sunt, esse quidem & alios Cæli

Sæc. XVII. „Janitores, & gregum pastores, sed
 A. C. 1682. „cum habeant illi assignatos greges, sin-
 „guli singulos, ipsi universos creditos.
 „Unicum, nec modo ovium, sed &
 „Pastorum Eugenium esse Pastorem,
 „ideoque juxta Canonum statuta alios
 „Episcopos vocatos fuisse in partem
 „sollicitudinis, ipsum in plenitudinem po-
 „testatis. Ex quibus verbis quantum
 „vos admoneri par est de obsequio, &
 „obedientia, quam debetis huic sanctæ
 „sedi, cui Nos Deo authore, quam-
 „quam immeriti præsidemus, tantum-
 „dem Pastoralis nostra sollicitudo ex-
 „citatur ad inchoandam tandem ali-
 „quando hoc in negotio, quam nimia
 „fors longanimitas nostra, dum poeni-
 „tentiaæ spatium damus, hætenus di-
 „stulit, Apostolici muneris executio-
 „nem; quamobrem per præsentis lite-
 „ras tradita nobis ab omnipotente Deo
 „auctoritate improbamus, rescindimus,
 „& cassamus, quæ in istis vestris co-
 „mittis acta sunt in negotio Regaliaæ
 „cum omnibus inde secutis, & quæ
 „imposterum attentari contingat, eaque
 „perpetuo irrita & inania declaramus,
 „quamvis, cum sint ipsa per se mani-
 „feste nulla, ea cassatione & declaratione
 „hujusmodi non egerent. Speramus
 „attamen vos quoque ipsos re melius
 „considerata, celeri retractatione con-
 „sul-

„sulturos conscientiae vestrae, & Cleri Sæc. XVII. A. C. 1682.
 „Gallicani existimationi, ex quo Clero,
 „sicuti hucusque non defuere, ita im-
 „posterum non defuturos confidimus,
 „qui boni Pastoris exemplo libenter ani-
 „mam ponere parati sint pro ovibus suis,
 „& pro testamento Patrum suorum. Nos
 „quidem pro officii nostri debito parati
 „sumus, Dei adjutrice gratia, sacrifi-
 „care sacrificium justitiae, & Ecclesiae
 „jura ac libertatem, hujusque sanctae
 „Sedis auctoritatem, dignitatemque
 „defendere, nil de Nobis, sed omnia
 „de eo praesumentes, qui nos confor-
 „tat, & operatur in Nobis, & qui jussit
 „Petrum super aquas ambulare; *prae-*
 „*terit enim figura hujus mundi, & dies*
 „*Domini appropinquat.* Sic ergo agamus,
 „Venerabiles Fratres, ac dilecti Filii,
 „ut, dum summus Paterfamilias & Prin-
 „ceps Pastorum rationem ponere volue-
 „rit cum servis suis, sanguinem pessum-
 „datae Ecclesiae, quam suo cruore ipse
 „quaesivit, de nostris manibus non re-
 „quirat. Vobis interim Apostolicam
 „benedictionem, cui caelestem accedere
 „exoptamus, intimo Paterni amoris
 „affectu impertimur. Datum Romae
 „die undecima Aprilis. Anno millesi-
 „mo sexcentesimo octogesimo secundo. „